Kaarslicht

Hello Martijn| Botanidesign|Dircol

Dag uit het leven van Sandra Editie 78-3

Dircol

Na een slecht financieel jaar, is de start van dit fiscale jaar (FY27) gelukkig beter, en zeker Gouda draagt positief bij. Er is de afgelopen maanden veel gebeurd en als we vooruit kijken zien we grote kansen, maar ook risico's.

Vooralsnog wordt de organisatieverandering binnen CBI naar een PLM structuur (Product Line Management) positief ervaren en is er duidelijk intentie en focus om Gouda "winstgevender" te maken. Er worden vragen gesteld over de maximale productie capaciteit van de mollen en er zijn projecten om de Esters verder te vullen. Bovendien trekt de vraag naar ISAC aan en is de vraag naar FR3 veel meer dan verwacht. Er wordt al meer geproduceerd dan we hadden gepland en er wordt gekeken welke aanpassingen we kunnen doen om nog meer te kunnen produceren.

De integriteit en capaciteit van de fabriek is momenteel best wel een zorg. We hebben in de afgelopen maanden te maken gehad met diverse geurklachten, vermoedelijk na een ontregelde waterzuivering. Ook zijn er problemen ontstaan met diverse vetputten en met de riolering die op plekken sterk vervuild was. Er wordt met experts gewerkt aan een oplossing voor potentieel brandbare gassen die uit de grond lijkte te komen bij de Dimeren en recent is er een ammoniak lekkage geweest bij Ester 1. Deze zaken vragen een gedegen en "toekomstbestendige" oplossing, voor onze medewerkers en onze omgeving, alsook voor onze "license to operate".

Ook kosten zijn een zorg voor onze toekomstbestendigheid, met name op het gebied van energie en arbeid. Hierdoor staan niet alleen wij, maar de hele chemische industrie in Nederland zwaar onder druk. Er wordt dan ook hard gewerkt aan verschillende plannen om de kosten beheersbaar te houden, op zowel de korte als langere termijn. Als we concreter op deze plannen in kunnen gaan, laten we dit uiteraard weten. Dit is een beeld wat we historisch gezien vaker hebben meegemaakt, maar de huidige omstandigheden in de wereld, maken het dit keer wel extra noodzakelijk om scherp op kosten te letten. Dit zal ook een belangrijk thema zijn bij de komende Cao onderhandelingen.

Wouter Evers

From alarm to action: The crash project

What starts as a sudden notification in the summer develops over the course of several months into an intensive all hands on deck project. Following our interview with Roel Moonen and Tanja van Bergen, we wanted to take another look at the Cardura project, this time from the perspective of the Quality Control (QC) Lab. Licia Silvati has written an article sharing their side of the story.

What did the QC lab do for the Cardura project?

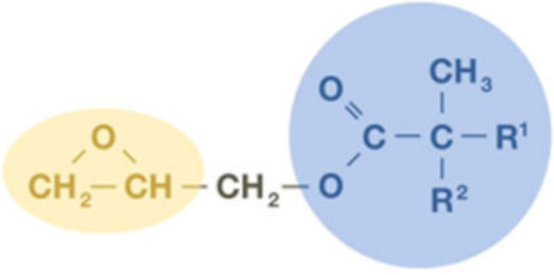
The QC lab was responsible for generating the analytical data needed to show compliance with the customer's new Cardura requirement. We developed and implemented a lower limit of quantification (LOQ), which allowed us to accurately measure much lower levels of Cardura. Once the method was established, we analyzed a large number of stock samples to determine which lots met the new specification and could be released for sale.

At what stage were you involved?

I was involved during the analytical phase of the project. My role was to help establish and implement the new LOQ and then perform the testing of the existing inventory. The data generated from this work was essential for deciding which products could be released to the customer.

What is LOQ

The LOQ, or Limit of Quantification, is the lowest concentration of a substance that can be measured and reported with acceptable accuracy and precision.
Before this project, Cardura was assessed using a pass/fail approach. Results below 100 ppm were reported as "Pass," while results at or above 100 ppm were reported as "Fail." This meant we could determine whether a sample met the specification, but we could not reliably quantify Cardura at very low levels.
After some work I was able to establish an LOQ of 25 ppm instead of 100 ppm. This allowed us to accurately quantify much lower concentrations of Cardura and provide more detailed analytical data to the customer.

How many people from the QC lab worked on the project?

For this specific phase of the project, I worked independently on the QC laboratory activities. The analytical method had already been developed through the work of colleagues before me. My role was to build on that foundation by optimizing the method to achieve the lower LOQ required by the customer, implementing it in the laboratory, and carrying out the analysis of hundreds of stock samples within a very tight timeline.

Although I was the only QC analyst directly working on this part of the project, the success of the work was possible thanks to the previous efforts of my colleagues and the collaboration of the wider project team.

Is it something that you are still working on, seeing as there aren't solutions found for every product?

The urgent phase of the Cardura project has been completed, and the work generated the data needed to support the release of products for sale. However, the longer-term direction is actually to move away from Cardura and transition toward Vikolox.

As a result, my work has evolved from supporting the Cardura initiative to developing and validating analytical methods for Vikolox. I'm currently involved in method development, optimization, validation activities, and ensuring that we have robust analytical capabilities to support future product requirements.

What I find interesting is that the experience gained during the Cardura project, especially working under tight deadlines and adapting analytical methods to new specifications, is directly applicable to the work I'm doing now on Vikolox.

How did you find it working with a team that crossed multiple disciplines?

I found it extremely valuable working with a cross-functional team. The project involved people from QC, QA, technical experts, and commercial teams, all working toward the same objective under very tight timelines. Good communication was essential to make sure everyone had the information they needed and that decisions could be made quickly.

One aspect I particularly enjoyed was participating in the weekly project meetings. These meetings gave me the opportunity to provide updates on the analytical work, understand the progress being made by other teams, and learn what the next priorities and project needs would be. It helped me see how the data generated in the laboratory directly influenced business decisions and the overall project strategy.

The experience gave me a much broader understanding of how different departments collaborate to solve complex challenges and achieve a common goal. It was rewarding to see how everyone's contribution fit together to deliver a successful outcome.

What are you most proud of?

What I am most proud of is helping delivered a successful outcome under significant time pressure. We had to work quickly, but we could not compromise on data quality. By implementing the new LOQ and analyzing hundreds of stock samples, I helped generate the evidence needed to release products worth more than $31 million. It was rewarding to see how my laboratory work contributed to such a significant business impact.

Licia Salvati

Van alarm naar oplossing: een crashproject rond een proceshulpstof vervolgd

Wat begint als een plotselinge melding in de zomer, groeit in enkele maanden uit tot een intensief 'all hands on deck'-project. Na het interview me Roel Moonen en Tanja van Bergen wilden we graag nog een ander blik werpen op het cardura project. Dit keer met het verhaal van het Quality Control (QC) Lab. Hiervoor heeft Licia Silvati een artikel geschreven.

Wat heeft het QC-laboratorium gedaan voor het Cardura-project?

Het QC-laboratorium was verantwoordelijk voor het genereren van de analytische gegevens die nodig waren om aan te tonen dat we voldeden aan de nieuwe Cardura-eis van de klant. We hebben een lagere kwantificeringsgrens (LOQ) ontwikkeld en ingevoerd, waardoor we veel lagere niveaus van Cardura nauwkeurig konden meten. Nadat de methode was vastgesteld, hebben we een groot aantal voorraadmonsters geanalyseerd om te bepalen welke batches voldeden aan de nieuwe specificatie en vrijgegeven konden worden voor verkoop.

In welke fase van het project was je betrokken?

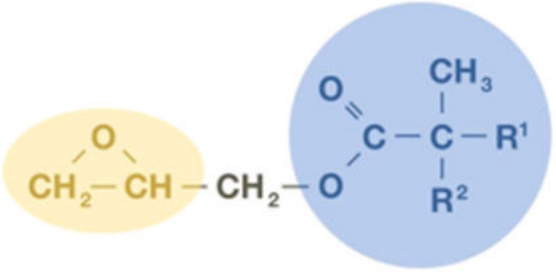
Ik was betrokken tijdens de analytische fase van het project. Mijn rol was om de nieuwe LOQ te helpen vaststellen en implementeren en vervolgens de bestaande voorraad te testen. De gegevens die uit dit werk voortkwamen waren essentieel om te bepalen welke producten aan de klant konden worden vrijgegeven.

Wat is LOQ?

LOQ staat voor Limit of Quantification (kwantificeringsgrens). Dit is de laagste concentratie van een stof die met een acceptabele nauwkeurigheid en precisie kan worden gemeten en gerapporteerd.

Voor dit project werd Cardura beoordeeld volgens een pass/fail-benadering. Resultaten lager dan 100 ppm werden gerapporteerd als "Pass", terwijl resultaten van 100 ppm of hoger als "Fail" werden gerapporteerd. Hierdoor konden we bepalen of een monster aan de specificatie voldeed, maar konden we Cardura niet betrouwbaar kwantificeren op zeer lage niveaus.

Na verder onderzoek en optimalisatie heb ik een LOQ van 25 ppm kunnen vaststellen in plaats van 100 ppm. Hierdoor konden we aanzienlijk lagere concentraties Cardura nauwkeurig kwantificeren en meer gedetailleerde analytische gegevens aan de klant verstrekken.

Hoeveel mensen uit het QC-laboratorium hebben aan het project gewerkt?

Voor deze specifieke fase van het project heb ik zelfstandig gewerkt aan de QC-laboratoriumactiviteiten. De analytische methode was al eerder ontwikkeld door collega's. Mijn rol was om hierop voort te bouwen door de methode verder te optimaliseren zodat de lagere LOQ die de klant vereiste kon worden behaald, deze in het laboratorium te implementeren en vervolgens honderden voorraadmonsters binnen een zeer korte tijdlijn te analyseren.

Hoewel ik de enige QC-analist was die direct aan dit deel van het project werkte, was het succes van dit werk alleen mogelijk dankzij de eerdere inspanningen van collega's en de samenwerking binnen het bredere projectteam.

Werk je hier nog steeds aan, aangezien er nog niet voor elk product een oplossing is gevonden?

De urgente fase van het Cardura-project is afgerond en het werk heeft de benodigde gegevens opgeleverd om producten vrij te geven voor verkoop. De langetermijnstrategie is echter om afstand te nemen van Cardura en over te stappen op Vikolox.

Daardoor is mijn werk verschoven van ondersteuning van het Cardura-initiatief naar het ontwikkelen en valideren van analysemethoden voor Vikolox. Momenteel houd ik mij bezig met methodeontwikkeling, optimalisatie, validatieactiviteiten en het waarborgen van robuuste analytische mogelijkheden om toekomstige productvereisten te ondersteunen.

Wat ik interessant vind, is dat de ervaring die ik tijdens het Cardura-project heb opgedaan, met name het werken onder hoge tijdsdruk en het aanpassen van analysemethoden aan nieuwe specificaties, direct toepasbaar is op mijn huidige werk rond Vikolox.

Hoe vond je het om samen te werken in een team met verschillende disciplines?

Ik vond het enorm waardevol om in een multidisciplinair team te werken. Het project bracht mensen samen vanuit QC, QA, technische expertises en commerciële teams, die allemaal onder hoge tijdsdruk naar hetzelfde doel werkten. Goede communicatie was essentieel om ervoor te zorgen dat iedereen over de juiste informatie beschikte en dat beslissingen snel konden worden genomen.

Een aspect dat ik bijzonder waardeerde, was deelname aan de wekelijkse projectvergaderingen. Tijdens deze bijeenkomsten kon ik updates geven over het analytische werk, inzicht krijgen in de voortgang van andere teams en leren wat de volgende prioriteiten en behoeften van het project waren. Hierdoor zag ik duidelijk hoe de gegevens uit het laboratorium direct van invloed waren op zakelijke beslissingen en de algemene projectstrategie.

Deze ervaring heeft mij een veel breder inzicht gegeven in hoe verschillende afdelingen samenwerken om complexe uitdagingen op te lossen en een gemeenschappelijk doel te bereiken. Het was mooi om te zien hoe ieders bijdrage samenkwam om een succesvol resultaat te behalen.

Waar ben je het meest trots op?

Waar ik het meest trots op ben, is dat ik heb kunnen bijdragen aan een succesvol resultaat onder aanzienlijke tijdsdruk. We moesten snel handelen, zonder concessies te doen aan de kwaliteit van de data. Door de nieuwe LOQ te implementeren en honderden voorraadmonsters te analyseren, heb ik meegeholpen aan het leveren van het bewijs dat nodig was om producten met een waarde van meer dan 31 miljoen dollar vrij te geven voor verkoop.

Het was bijzonder motiverend om te zien hoe mijn laboratoriumwerk direct heeft bijgedragen aan zo'n grote zakelijke impact.

Goodbye Eric

Sommige mensen zijn officieel geen Cargill-medewerker, maar voelen voor velen van ons wel zo. Eric Martijn is daar een mooi voorbeeld van. Op 2 augustus vierde hij zijn 67e verjaardag en op 4 september heeft hij definitief afscheid genomen van het werkende leven om te gaan genieten van een welverdiend pensioen.

Eric kwam in 1995 naar Gouda en was sindsdien een vertrouwd gezicht op de locatie. In die ruim dertig jaar werkte hij achtereenvolgens voor Dapemo, Büchen Industrial Services, Delta en uiteindelijk Peeters. Ondanks alle veranderingen bleef één ding altijd hetzelfde: Eric stond klaar om het werk gedaan te krijgen.

Wie Eric kent, kent hem van de zuigwagen. Niet als machinist, maar als bijrijder. En dat deed hij met een inzet waar menig jongere nog een voorbeeld aan kan nemen. Zelfs op zijn 67e liep hij nog met slangen te slepen alsof het de normaalste zaak van de wereld was. Dat je zijn leeftijd niet aan hem afziet, zal niemand verbazen.
Eric werd geboren op Curaçao en kwam in 1978 naar Nederland. Zijn carrière begon in de shipcleaning, een baan die hem letterlijk de wereld over bracht. Toen hij later meer stabiliteit zocht voor zijn gezin, kwam hij uiteindelijk terecht in Gouda. Een keuze die ervoor zorgde dat hij hier jarenlang onderdeel werd van het dagelijkse leven op onze locatie.
Thuis wacht een warme familie op hem. Eric woont in Rotterdam-West, "net boven de dijk", zoals hij graag vertelt. Hij is getrouwd met, volgens zijn eigen woorden, "de liefste vrouw van de hele wereld". Samen hebben ze drie zoons en vier kleinkinderen: twee jongens en twee meisjes. En daar geniet hij zichtbaar van. Ieder weekend komen de kleinkinderen langs en dat zijn momenten waar hij enorm naar uitkijkt.

Een aantal jaren geleden schrokken we allemaal toen Eric tijdens het werk een hartaanval kreeg. Gelukkig liep dit door snel en adequaat handelen van de hulpverleners goed af. Het was een gebeurtenis die veel indruk maakte, ook op Eric zelf. Sindsdien leeft hij bewuster, let hij goed op zijn gezondheid en stapt hij dagelijks op de hometrainer.

Wat vond je leuk aan het bedrijf?

"De mensen waren altijd vriendelijk. Met veel collega's heb ik hier jarenlang samengewerkt. Je bouwt toch een band met elkaar op als je zo lang samen werkt. Dat ga je niet snel vergeten."

Wat ga je het meeste missen?

"De mensen. Ik heb hier heel veel mensen zien komen en gaan en met velen lang samengewerkt. Het contact, de gesprekken en de gezelligheid ga ik zeker missen. Ik ken hier zoveel mensen. Dat laat je niet zomaar achter."

Wat zijn je plannen?

Bij deze vraag moet Eric even nadenken.
"Dat weet ik eigenlijk nog niet zo goed. Ik heb natuurlijk de kleinkinderen en mijn vrouw is al met pensioen. Die zal mij vast wel bezighouden,'' Zegt hij met een lach. ''We gaan er samen iets moois van maken."

John Geneugelijk

HELLO Martijn

Sinds kort is er een nieuw gezicht binnen de bedrijfsbrandweer: Martijn. Hij is 36 jaar, woont samen met zijn vrouw en vier kinderen in Stolwijk en werkt bij Cargill als parttime bevelvoerder.

Martijn komt oorspronkelijk uit Boskoop. Zo'n zes à zeven jaar geleden verhuisde hij naar Stolwijk, omdat hij graag groter en ruimer wilde wonen. Niet lang na zijn verhuizing kwam hij in contact met Remy en werd hij uitgenodigd bij de vrijwillige brandweer.
"Ik heb één brandweeravond op maandag meegedaan en sindsdien heb ik eigenlijk nooit meer een maandag gemist."
Naast zijn werk bij de brandweer is Martijn sinds 2014 actief als zelfstandig aannemer. Hij begon vooral met werk voor particulieren, zoals verbouwingen en uitbouwen. Later ging hij ook veel aan de slag voor zakelijke klanten en vastgoedbeheerders. Zo werkte hij onder andere aan appartementen boven winkels.
Toch begon hij zich steeds vaker af te vragen of hij het lichamelijk zware werk in de bouw tot aan zijn pensioen wilde blijven doen. Via Sylvia en Remy kwam uiteindelijk de mogelijkheid bij Cargill op zijn pad.

Hoe ben je bij Cargill terechtgekomen?

"Sylvia had al vaker gezegd dat ze het werk bij Cargill erg leuk vond en dat het volgens haar echt iets voor mij zou zijn. Ook had ik eerder tegen Remy gezegd dat ik wel interesse had. Zo is het balletje uiteindelijk gaan rollen."
Martijn is begonnen als parttime bevelvoerder. De bedoeling is dat hij één dag per week en één weekend per maand wordt ingezet. Daarvoor volgt hij een stevige opleiding tot manschap en bevelvoerder industrie. Ook is het belangrijk dat hij het terrein en de verschillende installaties goed leert kennen. De eerste drie maanden werkt hij daarom fulltime bij Cargill.

Wat vind je leuk aan Cargill?

"Ik vond het best spannend om na zoveel jaren als zelfstandige weer voor een werkgever te gaan werken. Je bent bang dat je een stukje vrijheid moet inleveren. Maar juist de vrijheid die ik hier alsnog krijg, vind ik heel prettig. Ook vind ik het interessant om vooraf na te denken over bijvoorbeeld een redding. Vroeger dacht ik daar vaak pas veel later over na."

Wat zijn je dagdagelijkse taken?

"We doen het werk met z'n vieren en het takenpakket is heel breed. Binnen het team heeft iedereen zijn eigen kwaliteiten. Ik ben praktisch ingesteld en zal mij daarom veel met de praktische werkzaamheden bezighouden. Denk aan het begeleiden of uitvoeren van onderhoud aan brandweervoorzieningen, gasmetingen en het toetsen van reddingsplannen. Daarnaast begeleid ik mensen bij verschillende werkzaamheden en loop ik vanuit veiligheid regelmatig rondes over het terrein."

Wat doe je graag in je vrije tijd?

"Ik ben ooit bij de brandweer gegaan omdat ik eigenlijk geen hobby's had. Inmiddels heb ik een oude Land Rover als project gekocht. Het is een voormalige ambulance die ik aan het opknappen ben. Als we gaan kamperen, neem ik de wagen op een aanhanger mee, en dan slapen de kinderen erin."
Alsof dat nog niet genoeg is, heeft Martijn thuis ook een flink bouwproject lopen. Zijn oude woning is gesloopt en hij is bezig met de voorbereidingen voor de bouw van een nieuw huis. Dat proces verliep niet helemaal zonder tegenslagen. Alleen al het verkrijgen van de vergunning duurde ongeveer tweeënhalf jaar. Daarna kwamen er ook nog problemen met vervuilde grond bij. Ondertussen woont het gezin al drie jaar in een portacabin.

"De fundering ligt inmiddels en in het voorjaar hopen we eindelijk te kunnen beginnen met de bouw van ons nieuwe huis."

John Geneugelijk

Botanidesign™: van laboratorium tot productie

Een plantaardig alternatief voor Vaseline™ ontwikkelen én produceren. Dat is precies waar het project rond Botanidesign™ om draait. Achter de schermen werken collega's uit verschillende disciplines samen om een nieuw product succesvol op te schalen van laboratoriumformule naar commerciële productie. Ik sprak met Wouter Vogel, Tom Meijer en Guido Elbertse over hun rol in het project, waar het team nu staat en wat dit project zo bijzonder maakt.

Vertel eens: wat is Botanidesign™?

Botanidesign™ is een volledig plantaardig product dat kan worden gezien als een groen alternatief voor Vaseline™. Het product is enkele jaren geleden vanuit de cosmeticamarkt geïntroduceerd en biedt klanten een duurzamer alternatief voor traditionele producten. Het bijzondere aan dit project is dat het niet alleen gaat om het ontwikkelen van een nieuw product, maar ook om het opzetten van een volledig productieproces waarmee het product op commerciële schaal geproduceerd kan worden.

Waar staan we momenteel in het proces?

Het project bevindt zich momenteel in de opschalingsfase. Het ontwikkelproces begon in het laboratorium, waar de eerste testen werden uitgevoerd. Vervolgens werd een technisch pakket opgesteld waarmee de productie kon worden opgeschaald naar de pilot plant.

Tijdens deze fase werd testmateriaal geproduceerd voor onder andere REACH-registratie. Pas nadat alle protocollen zijn goedgekeurd en de benodigde registraties zijn afgerond, kunnen grotere volumes commercieel worden verkocht.

Als alles volgens planning verloopt, worden eind dit jaar de eerste batches op grote schaal gedraaid. Begin volgend jaar kan de volgende fase van het project worden gestart met de laatste validaties en certificeringen.

Van wie kwam de vraag?

Het eerste recept voor Botanidesign™ kwam vanuit de Verenigde Staten. Dankzij de samenwerking met internationale collega's werd onderzocht of Gouda het product kon produceren. Vervolgens is gekeken hoe het productieproces kon worden opgeschaald en geschikt gemaakt voor commerciële productie. Volgens het team is dit echt pionierswerk: een eerste recept uit Amerika dat samen met verschillende teams wereldwijd wordt doorontwikkeld.

Botanidesign™: van laboratorium tot productie

Wat doen jullie binnen het project?

Wouter, die het projectmanagement overnam van Marit Dolfing zei, "Mijn taak is ervoor te zorgen dat het team alles heeft wat nodig is en dat alles goed geregeld wordt. Uiteindelijk gaat het erom dat het project soepel verloopt en dat we samen het eindproduct succesvol afleveren."

Wouter bewaakt daarbij de planning, coördinatie en samenwerking tussen de verschillende disciplines.
Tom richt zich vooral op de opschaling richting Ester 2 en Ester 3. Daarbij gebruikt hij de ervaringen uit de pilot plant om te zorgen dat het productieproces ook op grotere schaal praktisch uitvoerbaar is en continu kan blijven draaien, met aandacht voor onder meer grondstoffen, logistiek en leveranciers.
Guido is vanaf het begin betrokken bij het project en ondersteunt zowel de laboratoriumtesten als de opschaling. Daarbij bewaakt hij de productkwaliteit, volgt hij procesaanpassingen en helpt hij bij het oplossen en vastleggen van afwijkingen. Daarnaast vormt hij hij een belangrijke schakel tussen de verschillende projectfasen en productielocaties.

Wat maakt dit project zo leuk?

Tom "Werkt het uiteindelijk zoals we vooraf hebben bedacht?"
Wouter "Samen iets neerzetten en uiteindelijk zien dat het product er daadwerkelijk komt."
Guido "Ik krijg het recept al op papier aan het begin van het project. Daarna zie je stap voor stap hoe het proces verder komt. Elke nieuwe stap geeft nieuwe uitdagingen waar we weer van kunnen leren."

Daarbij benadrukt het team vooral het belang van samenwerking.
"Je moet het uiteindelijk met elkaar doen."

Zijn er nog andere interessante zaken?

Dit project is bijzonder omdat het draait om een volledig plantaardig alternatief voor Vaseline™ en tegelijkertijd laat zien welke belangrijke rol Gouda speelt binnen internationale innovatieprojecten. Daarnaast wordt binnen het project ook gekeken naar toekomstige certificeringen, zoals Halal. Hiervoor worden validaties uitgevoerd en protocollen opgesteld om te waarborgen dat processen, inclusief reiniging, aan de gestelde eisen voldoen.

Waarom wordt Ester 4 niet gebruikt?

Tijdens het project is onderzocht welke installaties geschikt zijn voor de productie van Botanidesign™. Ester 4 bleek minder geschikt omdat een deel van de gebruikte grondstoffen uit vaste stoffen bestaat. De installatie kan deze grondstoffen niet optimaal verwerken, waardoor voor een andere productielijn is gekozen.

Een mooi voorbeeld van samenwerking

Hoewel het product al eerder in de cosmeticamarkt werd geïntroduceerd, wordt nu gewerkt aan de productiecapaciteit om het breder beschikbaar te maken. Daardoor konden klanten het product al leren kennen terwijl het productieproces verder werd ontwikkeld.

Botanidesign™ laat zien hoe innovatie, internationale samenwerking en de kennis van collega's in Gouda samenkomen in een project dat letterlijk van recept tot eindproduct wordt opgebouwd. Het is een mooi voorbeeld van hoe pionierswerk binnen Cargill leidt tot nieuwe mogelijkheden voor klanten én voor de fabriek in Gouda.

Eelke Schraa

Een werkdag uit het leven van Sandra van Roekel

In deze editie van Kaarslicht laten we Sandra van Roekel aan het woord. Zij werkt in het Site Support Team en is de ambtelijk secretaris van onze ondernemingsraad (OR).
Hoewel zij geen lid is van de OR, speelt zij een belangrijke rol in het goed functioneren van de medezeggenschap. De ambtelijk secretaris ondersteunt de OR zowel organisatorisch als inhoudelijk. Denk hierbij aan het voorbereiden van vergaderingen, het bewaken van actiepunten en het ondersteunen van de OR-leden bij hun werkzaamheden. Zo helpt de ambtelijk secretaris de OR om zijn wettelijke taken effectief en professioneel uit te voeren.

Van uitzendkracht naar ambtelijk secretaris

‘Begin 1998 kwam ik op sollicitatiegesprek bij Unichema Chemie. De precieze datum weet ik niet meer, maar ik herinner me nog goed dat ik voor die gelegenheid een mantelpakje en hoge hakken had aangetrokken. Dat was ik gewend vanuit mijn werk bij een notariskantoor, maar voor een secretaressefunctie in een chemische fabriek was dat achteraf gezien ietwat overdressed," zegt Sandra.
Toch werd ze, als uitzendkracht ter vervanging van de toenmalige secretaresse van de BLCF (Bedrijfsleiding Chemische Fabriek), aangenomen. Toen deze terugkwam, kon Sandra overstappen naar het R&D-lab om daar tijdelijk een secretaresse te vervangen.
Toen ook deze vervanging afliep, stopte de secretaresse van de toenmalige directeur. Sandra werd vervolgens per 1 januari 2000 vast aangenomen om die functie te vervullen. ‘Toen deze functie verviel, kon ik na wat organisatorische wijzigingen binnen het bedrijf in een duo-baan als Site Secretaresse gaan werken,’ vertelt Sandra. Ze vervolgt: ‘In 2019 besloot ik een tijdelijke werkpauze in te lassen. Een sabbatical was bij Croda niet mogelijk, maar ik voelde de behoefte om meer tijd vrij te maken voor mijn gezin en ook wat meer ruimte voor mezelf te creëren. Met Indy op weg naar het voortgezet onderwijs en Tessa nog volop in haar peuterjaren vond ik het belangrijk om er juist in die periode voor mijn meiden te zijn.’
‘De toenmalige HR-manager gaf bij mijn afscheid aan dat ik altijd contact mocht opnemen als ik weer aan het werk wilde. Als er dan een passende functie vrij was, kon ik altijd solliciteren.’

Een werkdag uit het leven van Sandra van Roekel

Terugkomen en de OR

Medio 2020 was het zover en nam Sandra weer contact op. De toenmalige ambtelijk secretaris van de OR, Reiny Baars, ging met pensioen en men zocht een vervanger voor vijf halve dagen. ‘En dat was precies wat ik wilde: ’s ochtends werken en ’s middags thuis zijn én terugkeren naar het bedrijf waar ik jarenlang met veel plezier had gewerkt,’ zegt Sandra.
Na een korte inwerkperiode en veel zelf uitzoeken voelde zij zich al snel als een vis in het water. Inmiddels is zij alweer bijna zes jaar als ambtelijk secretaris aan de OR verbonden.

Op de vraag wat haar belangrijkste taken zijn, antwoordt zij:

- Vergaderingen plannen, voorbereiden en notuleren.
- Agenda’s, verslagen en jaarverslagen opstellen.
- Actiepunten en besluiten bewaken.
- Ondersteunen bij advies- en instemmingstrajecten.
- Contact onderhouden tussen OR, bestuurder/directie, medewerkers, vakbonden en de Raad van Commissarissen.
- Zorgen voor continuïteit en kennisbehoud binnen de OR.

Momenteel is Sandra actief betrokken bij de voorbereidingen van de verkiezingen voor de nieuwe OR, die op 1 januari 2027 van start gaat.
Sandra vertelt dat zij deel uitmaakt van de verkiezingscommissie. Momenteel is er nog één plek vrij binnen de OR, namelijk in kiesgroep 1 (Productie).
Sandra zegt: ‘Ik hoop dat, tegen de tijd dat collega’s dit lezen, de functie vervuld is en we in januari met een complete OR kunnen starten.’
Sandra benadrukt dat een goed functionerende OR van groot belang is voor de organisatie. ‘De OR vertegenwoordigt de belangen van medewerkers en denkt mee over belangrijke ontwikkelingen binnen het bedrijf. Dat maakt het werk afwisselend en waardevol.’

Eens een paardenmeisje, altijd een paardenmeisje

Naast haar werk brengt Sandra haar vrije tijd het liefst buiten door, samen met haar gezin en dieren.
Sandra was vroeger een echt paardenmeisje. Samen met haar zus had zij een verzorgpony. Die liefde voor paarden is nooit helemaal verdwenen. Inmiddels heeft dochter Tessa het ponyvirus te pakken. Zij verzorgt samen met Sandra een pony en volgt lessen bij een manege. Daardoor stapte ook Sandra zelf weer in het zadel en rijdt zij inmiddels iedere donderdagavond paard. Vorig jaar maakten Sandra, haar partner Arjan, die eveneens werkzaam is op onze locatie in Gouda, en hun dochters zelfs samen een buitenrit. ‘Het was bijzonder om dat met het hele gezin te kunnen doen,’ vertelt Sandra.
Dochter Indy koos uiteindelijk voor een heel andere sport. Zij ontdekte haar passie voor handboogschieten en beoefent die sport met veel plezier. ‘Wie weet zien we haar ooit nog op de Olympische Spelen,’ zegt Sandra lachend.
Wanneer zij niet bij de paarden te vinden is, wandelt Sandra graag met haar hond Saar. Sinds de aanschaf van een elektrische fiets komt zij bovendien bijna altijd op de fiets naar het werk. Dat gaat meestal prima, al werd zij onlangs verrast door een flinke regenbui. 'Nog voordat ik mijn regenpak kon aantrekken, was ik al doorweekt. Uiteindelijk zat ik drijfnat achter mijn bureau en dacht ik even terug aan mijn middelbare schooltijd, toen ik ook regelmatig natgeregend op mijn bestemming aankwam,’ vertelt zij met een glimlach.

John Geneugelijk en Karen Waroux

Colofon

Redactie
John Geneugelijk
Eelke Schraa
Gerard Miedema
Karen Waroux

Fotografie:
Medewerkers van Cargill

Ontwerp:
Redactie

Met het oog op de privacywetgeving gaat de redactie ervan uit dat elke werknemer en elke aannemer van Cargill die kopij aanlevert, zich laat interviewen en/of laat fotograferen ten behoeve van Kaarslicht, akkoord gaat met publicatie.
Overname van (gedeelten van) artikelen en/of afbeeldingen zijn niet toegestaan.

Welkom nieuwe collega's!

Peter van Vlijmen
Nourdin Soulaimani
Thiago Sandos
Mohammed Ghiaz Raja
Hicham Rahmoun
Martijn Rademaker
Deyaa Deewani
Stan Runge
Maria Shpurova